

195
ושמחו בזאתם פרש עני למסד ואש להאר אפלתם וידעו עמו בשת
בששון בחוריו ברצתם ויסעי מרעמסס לסבות ומסכות לאיתם ובר
ומאיתם לפני פי החירות היתה חנייתם בין מגדול וכיז הים פאמיצעים
לפני בעל צפון הנשאר מכל אלילי פחיותם ולמה נשאר הוא ברי לה
להשיאם ולהטעיותם שיאמרו קשה יראתם שלא לקתה פמותם שט
חני פוזם השלישי לגסיעתם וברביעי מתקנים כל יחס ומי ציעים פחמותם
אמרו להם האוקטרוין במלתם הגעתם תחום שקבעו לכם צוענים
בטובתם אשר אמרתם דרך שלשת ימים לילך ולשוב לעברותם
וגאולים השיבו לא יצאני ברשותם כי אם ביד רמה בעל פיהם שלא
בטובתם והם עני רינים ולא רינים פפי שיחתם סופכם לקיים דבר
מלכות ולא לעבור על דעתם ועמדו על יחס וחפוס ופצעים וחרגו
מקצתם והם הלכו והגידו לפרעה כל קורותם ויהפר לבו ולבכ עת
עברו לרדות אותם ואמרו מה זאת עשית וישומי על עקב פישתם
ואמרו נכבדים הם ועבטו אורחותם גרדפה אחריהם ונראה פרעתם
ויאסור רכבו בעצמו כדי לודום ולפתותם ואת עמו לקח עמו בת
ברברים לרמותם דרך מלכים להתנחג אחרי חילותם ואני אקדים
ראשון להלחם במלחמתם דרך מלכים לוטול ראשית ביותם ואני
אשנה עמכם בשלל נבעיר קמיתם ועוד אפתח איצרותי וקחובל
שכיות חמדתם מיד יצאו מלב אחר וערכו מערכתם ויקח שש
מיאות רכב בחור עם כלי משחיתם וכל רכב מיצרים עמים בעזרתם
וישיגי אותם חונים על חים במקחלותם וישאו את עיניהם ויראו
צריהם בקרבתם חול ורתת שם אחותם וידעקו אל ייח ותמשו א
אומנות אבותם גאלם חוק וניקם נקמתם וירא כיצר להם בשמע
את רצתם וידשיעם להם למען שמו ויגאלם מיצרתם מנוגה נגדו
עבד בערו ואש גחלתם וישלה חצים ופיצם וברקים רב לחמותם